

Dins el darrer blau

de Carme Riera

DI VENDRES 21 de maig

19:00 h

BIOGRAFIA

Carme Riera Guilera va néixer a Palma (Mallorca), el 1948. Va cursar l'ensenyament primari a l'escola del Sagrat Cor. Als dotze anys escrivia poemes i algun conte en castellà. Quan estudiava a l'Institut Joan Alcover de Palma, la professora Aina Moll la va animar a escriure en català. L'escriptora reconeix la influència de la seva àvia, Catalina Estada, que li explicava històries des de molt petita. Quan va morir, l'autora va sentir l'impuls de continuar explicant-les ella a través de l'escriptura.

El 1968 es va traslladar a Barcelona, on es va llicenciar en Filologia hispànica. El 1974, amb la narració curta *Te deix, amor, la mar com a penyora*, va guanyar el premi de narració curta Puig i Llensa, de la revista "Recull" de Blanes, que va donar títol al seu primer aplec (1975). Va seguir un segon volum de narracions, *Jo pos Jo pos per testimoni les gavines* (1977).

La seva primera novel·la, *Una primavera per a Domenico Guarini*, va guanyar el premi Prudenci Bertrana de novel·la, 1980 i va tenir una acollida favorable, tant de públic com de crítica. L'any següent, amb *Epitelis tendríssims* va fer incursió en el gènere eròtic.

Els premis es van anar succeint. Va obtenir el Ramon Llull per *Joc de miralls* (1989). Però l'obra més guardonada ha estat la novel·la històrica que narra el procés que van patir els jueus conversos mallorquins, i la posterior cremada a la foguera, titulada *Dins el darrer blau* (1994), que va guanyar els premis Josep Pla, 1994, Joan Crexells, 1995, Lletra d'Or, 1995 i el Premio Nacional de Narrativa, 1995, que concedeix el Ministeri de Cultura espanyol i va ser el primer cop que l'atorgava a una novel·la en català. A més, en ser traduïda aquesta obra a l'italià per Francesco Ardolino, va obtenir el premi Vittorini.

Amb el guió titulat *Es diu Maria Puig la meva mare?*, va fer un primer pas en el guionatge, concretament a Catalunya Ràdio (1989); Després, vindrien *Quotidiana quotidianitat* a TV3 (1994), dins la sèrie 13x13 i *Dones d'aigua*, telesèrie en coautoria, a TV3 (1997).

Ha escrit també pensant en un públic lector infantil. Una biografia, *Quasi bé un conte, la vida de Ramon Llull* (1980) i un conte, *La molt exemplar història del gos màgic i de la seva cua* (1988).

Com a estudiosa de la literatura castellana contemporània, ha publicat *La escuela de Barcelona* (1988), premi Anagrama; *La obra poética de José Agustín Goytisolo*, (1987) o *La obra poética de Carlos Barral*, (1990). Ha publicat l'antologia *Partidaris de la felicitat* (2000) amb obra de Carles Barral, José Agustín Goytisolo, Jaime Gil de Biedma, entre d'altres, de l'anomenada Escola de Barcelona.

El març del 1994 va ser nomenada Escriptora del Mes de la Institució de les Lletres catalanes i va participar en un seguit d'actes.

Mentre estava embarassada de la seva filla va escriure un dietari que va publicar dotze anys després: *Temps d'una espera* (1998).

Tota la seva obra ha estat traduïda al castellà, molta de la qual traduïda per la mateixa autora. També té obra traduïda a l'alemany, l'anglès, el grec, l'italià, el neerlandès i el rus, arreu amb una molt bona recepció crítica a diversos nivells.

L'any 2000 publica la novel·la *Cap al cel obert*, ambientada a l'Havana del segle XIX, que obté el premi Crítica Serra d'Or. Aquest mateix any, la Generalitat de Catalunya li concedeix la Creu de Sant Jordi per la seva trajectòria literària i, a més, rep el premi Elio Vittorini que concedeix el Departament de Turisme de Siracusa al millor autor estranger traduït a l'italià, per l'adaptació de *Dins el darrer blau*.

La novel·la *El darrer blau* narra el procés que patiren uns jueus mallorquins del segle XVII, que van ser investigats per la Inquisició, i, malgrat l'intent de fugir de Mallorca, no van poder evitar de ser descoberts, jutjats, turmentats i, finalment, ajusticiats per un acte de fet el 1691. La trama d'aquests esdeveniments hi ha estat impecablement ordida, sense oblidar els fils de la sociologia, ni les intrigues polítiques, com tampoc els sentiments privats ni els diners: la vida. I, d'aquest ordit narratiu, en surt un dibuix, si es vol intencionadament terrible —el de la crueltat envers els innocents—, però amb una textura, de fet, amable i suau com la seda. Capaç de seduir un públic molt ampli especialment per la dosificació de la intriga, per la base històrica dels fets i per la coincidència —garantida— amb el sentiment de pietat que amara el text respecte a les víctimes."

BIBLIOGRAFIA

Novel·la

- *Una primavera per a Domenico Guarini*. Barcelona: Edicions 62, 1980 / Barcelona: Grans Èxits, 1994.
- *Qüestió d'amor propi*. Barcelona: Laia, 1987 / Barcelona: Planeta, 1994 / Barcelona: Columna, 1998 / Barcelona: Cercle de Lectors, 1999.
- *Joc de miralls*. Barcelona: Planeta, 1989 / Barcelona: Cercle de Lectors, 1990
- *Llamaradas de luz*. Madrid: Anaya, Biblioteca de El Sol, 1991 / Madrid: Compañía Europea de Comunicación e Información, 1991.
- *Dins el darrer blau*. Barcelona: Destino, 1994 / Barcelona: Cercle de Lectors, 1996 / Barcelona: Proa, 1999 / Barcelona: Nuevas Ediciones de Bolsillo, 2000 / Barcelona: Booket, 2002.
- *Cap al cel obert*. Barcelona: Cercle de Lectors, 2000 / Barcelona: Destino, 2002.
- *La meitat de l'ànima*. Barcelona: Proa, 2004 / Barcelona: Cercle de Lectors, 2004.
- *L'estiu de l'anglès*. Barcelona: Proa, 2006.
- *Amb ulls americans*. Barcelona: Proa, 2009.

Prosa

- *Els cementiris de Barcelona* [en col.laboració amb les fotogràfies de Pilar Aymerich i Colita]. Barcelona: Ajuntament, 1980.
- *Temps d'una espera* [dietari]. Barcelona: Columna, 1998.

Narrativa breu

- *Te deix, amor, la mar com a penyora*. Barcelona: Laia, 1975 / Barcelona: Planeta, 1997 / Barcelona: Columna, 1997 / Barcelona: Proa, 2005.
- *Jo pos per testimoni les gavines*. Barcelona: Laia, 1977 / Barcelona: Cercle de Lectors, 1994 / Barcelona: Planeta, 1994 / Barcelona: Columna, 1998.
- *Epítelis tendríssims*. Barcelona: Edicions 62, 1981.
- *Contra l'amor en companyia i altres relats*. Barcelona: Destino, 1991.
- *Llengües mortes*. Barcelona: Destino, 2003.

Infantil i juvenil

- *Gairebé un conte o la vida de Ramon Llull*. Barcelona: Ajuntament, 1980.
- *La molt exemplar història del gos màgic i de la seva cua*. Barcelona: Empúries, 1988.
- *Petita història de Carlos Barral*. Barcelona: Mediterrània, 2002.
- *El gos màgic*. Barcelona: Destino, 2003 / Barcelona: Planeta & Oxford, 2005.
- *El meravellós viatge de Maria al país de les tulipes*. Barcelona: Destino, 2003.

Crítica literària o assaig

- *La obra poética de José Agustín Goytisolo*. Barcelona: Mall, 1987.
- *La Escuela de Barcelona: Barral, Gil de Biedma, Goytisolo: el núcleo poético de la generación de los 50*. Barcelona: Anagrama, 1988.
- *Escuela de Barcelona: la obra poética de Jaime Gil de Biedma, Carlos Barral y José Agustín Goytisolo*. Bellaterra (Barcelona): Universitat Autònoma de Barcelona, 1988.
- *La obra poética de Carlos Barral* [edició]. Barcelona: Edicions 62, 1990.
- *Hay veneno y jazmín en su tinta: aproximación a la poesía de J.A. Goytisolo*. Rubí (Barcelona): Anthropos, 1991.
- *Poesía de Carlos Barral* [edició]. Madrid: Cátedra, 1991.
- *Escenarios para la felicidad: estampas de Mallorca*. Palma de Mallorca: José J. de Olañeta, 1994.
- *Poesía completa de Carlos Barral* [edició]. Barcelona: Lumen, 1998.
- *Mallorca, imágenes para la felicidad*. Palma de Mallorca: Turisme Cultural Illes Balears, 1999.
- *Partidarios de la felicidad, antología poética del grupo catalán de los 50* [selecció]. Barcelona: Cercle de Lectors, 2000.
- *Los poemas sin mi orgullo: antología poética de José Agustín Goytisolo*. Barcelona: Lumen, 2003.
- *El Quijote desde el nacionalismo catalán*. Barcelona: Destino, 2005.

